

ἀκουόμενος, ἐπὶ φωνῆς¹ ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν.: Βαθύλαες φωνές.

βαθυλόγημα τό, ἀμάρτ. βαθολόισμα Μεγίστ. βαθουλόισμα Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βαθυλογῶ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Τὸ νὰ εἶναι τις σύννους, μελαγχολία Μεγίστ. 2) Βαθύς ἡ κωματώδης ὕπνος Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ.

βαθυλογῶ Θήρ. Ἰων. (Σμύρν.) Κάρπ. Κύθηρ. Κωνπλ. βαθυλοῶ Θήρ. Ἰων. (Σμύρν.) Κάρπ. βαθυλουῶ Λυκ. (Λιβύσσ.) βαθολοῶ Μεγίστ. βαθυλοῦζω Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαθυλόγος ἡ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λογῶ.

1) Ἐμβαθύνω εἰς τὸ νόημα, περιπίπτω εἰς βαθείας σκέψεις, σκέπτομαι βαθέως Θήρ. Ἰων. (Σμύρν.) Κύθηρ. Κωνπλ.: Ἄσμ.

Σκέπτομαι καὶ βαθυλοῶ τί στίχους νὰ σοῦ γράψω, ποιοῦ ἀπ' τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς αἰσθημὰ νὰ ξεθάψω Κωνπλ. Σμύρν. 2) Γίνομαι σύννους, μελαγχολῶ Κάρπ. Μεγίστ.: Ὁ ἀρρωστημένος βαθυλοῖ Κάρπ. Μετοχ. βαθυλοῖσμένος=σύννους, μελαγχολικὸς Κάρπ. 3) Βυθίζομαι εἰς βαθὺν ὕπνον ἢ λήθαργον Λυκ. (Λιβύσσ.) Συνών. βαθένω Β2, *βαθουλλοῦζω 1. 4) Εὐρίσκομαι εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἐκ τῆς παραλίας, ἀνάγομαι πολὺ ἀνοικτὰ εἰς τὸ πέλαγος, ἐπὶ πλοίου Μεγίστ.: Ἐβαθολόησεν ἡ βουλέττα (ἡ γολέττα). Ἐρρεται ἕναν καράι, μὰ εἶναι βαθολοῖσμένο (μόλις φαίνεται εἰς τὸν ὀρίζοντα καράι=καράβι).

βαθύμαλλος ἐπίθ. ἀμάρτ. βαθύμαλλους Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. μαλλί.

Ὁ ἔχων μακρὰς τρίχας.

βαθυμελάχρινος ἐπίθ. ΓΞενοπ. Πρωτοξύν. 170 καὶ Κόσμος 43.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ μελαχρινός.

Ὁ ἔχων χροῶμα βαθὺ μελαχρινόν: Ἦταν ἕνας κοντός βαθυμελάχρινος μὲ μαῦρο μουστάκι. Βαθυμελάχρινο πρόσωπο.

βαθυμμάτης ἐπίθ. ἀμάρτ. βαθομμάτης Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. μάτι.

Ὁ ἔχων βαθεῖς ὀφθαλμούς. Συνών. βαθουλλομμάτης.

βαθυνέσκω Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ βάθυνα ἄορ. τοῦ ρ. βαθένω καὶ τῆς καταλ. -υνέσκω.

Κάμνω τι βαθύ, βαθύνω: Βαθυνέσκω τὸ δηγὸ (αὐλάκι). Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαθένω Α1.

βαθυνίσκω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ βάθυνα ἄορ. τοῦ ρ. βαθένω καὶ τῆς καταλ. -ίσκω.

Βαθυνέσκω, ὁ ἰδ.

βαθυπήγαδο τό, ἀμάρτ. βαθουπήγαδου Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. πηγάδι.

Βαθὺ φρέαρ: Ἄσμ.

Κλάπτει, ματάκι μ', κλάπτει | νὰ γίνῃ λίμνη καὶ γιὰλὸς νὰ γίνῃ βαθουπήγαδου | νὰ πέσου μέσα νὰ πνιγῶ.

βαθύπλουτος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βαθύπλουτος.

Ὁ ἔχων πολὺν πλοῦτον, πᾶμπλουτος.

βαθυπράσινος ἐπίθ. σύνηθ. βαθειοπράσινος—Λεξ. Πρω. (λ. βαθυπράσινος).

Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ πράσινος.

Ὁ ἔχων βαθὺ πράσινον χροῶμα: Βαθυπράσινη χλόη. Βαθυπράσινο πεῦκο.

βαθύπυκνος ἐπίθ. ΦΠανᾶ Λυρικ. 210.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ πυκνός.

Ὁ λίαν πυκνός: Βαθύπυκνη μαύρη σκιά.

βαθύρρεμα τό, ἀμάρτ. βαθύρρεμα Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. ρέμα.

Βαθύς χειμαρρός. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βαθύρρεμα Εὐβ. Ἡπ. Κέως Βαθυρρέμα Πελοπν. (Ἀρκαδ. Κορινθ.) Βαθύρρουμα Κρήτ. (Σέλιν.) Βαθύρρεμα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

βαθύρριζος ἐπίθ. ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι καὶ ἀντίλογ. 146 —Λεξ. Πρω. βαθειόρριζος ΣΣκίπη Ἀπέθαντ. 38 —Λεξ. Πρω.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βαθύρριζος.

1) Ὁ βαθέως ριζωμένος ἐνθ' ἄν.: Δέντρο βαθειόρριζο ΣΣκίπης ἐνθ' ἄν. 2) Οὐδ. πληθ. οὐσ., αἱ βαθύτεραι ρίζαι, αἱ τελευταῖαι ἄκραι τῶν ριζῶν πρὸς τὸ βάθος ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν.: Φόβος τρανὸς μὲ πέραςε ὡς τὰ βαθύρριζα τοῦ νοῦ.

βαθύς ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) βαχὺς Κύπρ. βαίθς Κέρκ. (Κάτω Γαρ.) βαίχς Κέρκ. (Κάτω Γαρ.) φαθύς Λυκ. (Λιβύσσ.) βαθειός πολλαχ. βαθειός Ζάκ. Πελοπν. (Μάν.) βαθείος Εὐβ. (Κύμ.) βαθές Δ.Κρήτ. Ἰκαρ. βαθιὸν Τσακων. βαθιὸν Τσακων. Θηλ. βαθειὰ κοιν. βαθειὰ Καλαβρ. (Μπόβ.) βαθεία Ἀθῆν. (παλαιότ.) Αἴγιν. Εὐβ. (Κύμ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Μάν.) βαθὲ Δ.Κρήτ. Ἰκαρ. βαθκειὰ Κύπρ. Μεγίστ. βαθέσσα Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) βαθὰ Κάρπ. Χάλκ. βατσειὰ Κάλυμν. βαθὰ Ἀστυπ. Οὐδ. βαθὺν Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) βαθειὸ Πελοπν. (Μάν.) Οὐδ. πληθ. βαθὲ Δ.Κρήτ. Ἰκαρ. Συγκριτ. βαθιούτρε Τσακων.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βαθύς. Περὶ τοῦ θηλ. βαθεία ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 3.

Α) Κυριολ. 1) Ὁ ἔχων βάθος κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) Τσακων.: Βαθύς λάκκος-ποταμὸς κττ. Βαθειὰ θάλασσα-λίμνη κττ. Βαθειὰ πολυθρόνα. Βαθὺ πηγάδι-πιάντιο κττ. Βαθὲ νερὰ ἢ ἀπλῶς τὰ βαθεῖα (τὰ βαθεῖα ὕδατα θαλάσσης, λίμνης, ποταμοῦ). Πᾶς ὅς τὰ βαθεῖα γὰ νὰ ψαρέψω κοιν. Ἀδὰ κουντὰ ἐνὶ βαθύς (ἦτοι τόπος ἔχων βάθος ὑδάτων) Οἶν. Πηγάδι βαθέο Κύμ. Ποταμὸς βαθὲς Κρήτ. Πηγάδι βαθὲ αὐτόθ. Ταφίν βαθὺν Τραπ. Χαλδ. || Φρ. Πῆγι ὅς τὰ βαθεῖα (ἀπέθανε) Ἡπ. (Ζαγόρ.) || Παροιμ. Τὸ βαθεῖο ποτάμι δὲν κάνει κρότο (ἐπὶ ἀνθρώπου ἔχοντος μὲν ἀξίαν, ἀποφεύγοντος δὲ τοὺς θορυβώδεις ἐπαίνους) Ζάκ. Ἀπελπισμένο κάτεργο σὲ βαθεῖο λιμάνι ἀράζει (ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης δυστυχοῦς) αὐτόθ. || Ἄσμ.

Σ τὰ βαθεῖα τήνε πάει καὶ ὅς τὰ τάρταρα νερὰ Μάν.

Πῶς πρασινίζει τὸ νερὸ εἰς τὸ βαίθν τὸ ρέμα, ἔτσι πρασίνισα κ' ἐγὼ γὰ νὰ σὲ πάρω ἐσένα

Κάτω Γαρ.

Ἀπὸν τῇ γῆς βγαίνει νερὸ καὶ ἀπὸ βαίχν πηγάδι καὶ ἀπ' ὅλες τοῖς ἀνύπαδρες ἔχω κ' ἐγὼ μοιράδι αὐτόθ. Ἀντίθ. ἄβαθος 1, ἄβαθούλλωτος 2, ἀνάπλαγος 1, ἀνάρετος, ἀναχλὸς 3, ἀπλαδινός, ρηχός. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βαθύς Κάλυμν. Ρόδ.

